

Arrest

nr. 197 255 van 22 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 11 april 2016 België is binnengekomen, diende op 19 april 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 30 mei 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 30 mei 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 19/04/2016
Overdracht CGVS: 03/05/2016*

U werd op 13 maart 2017 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 08.59 uur tot 13.12 uur. Uw advocaat, meester Luytens, was van bij aanvang tot 12.58 uur aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot Samatalisclan (>Hawadle). U heeft altijd in Mogadishu, district Wadajir, wijk Nasteho, gewoond met uw ouders en uw twee broers. U maakte uw middelbare school af. Daarna volgde u gedurende zes maanden, tot de dood van uw vader, studies gezondheidszorg aan de universiteit Jobkey. Uw vader, A.A.I., was lange tijd de kostwinner van het gezin. Hij vervoerde spullen met een ezelswagen van de Bakara-markt. Sinds eind 2015 werd uw vader op verschillende momenten lastiggevallen en bedreigd door Al-Shabaab via de telefoon. Op een dag vroegen twee jongemannen van Al-Shabaab hem om explosieven te vervoeren. Hij weigerde. Hij werd vermoord op 28 januari 2016. Twee dagen na de dood van uw vader werd u werk aangeboden. F.M.F. sprak u aan om stenen op te halen voor de bouw van zijn huis. U stopte met uw opleiding aan de universiteit en stemde in met het aanbod. De volgende dag begon u. U moest met uw ezelskar bouwmaterialen vervoeren van een plek in Nasteho waar stenen werden gemaakt tot de villa van de man. Na een aantal dagen moest u stoppen met dit werk, omdat F.M.F. vermoord werd op 4 februari 2016. Hij bleek voor de overheid te werken. Op 6 februari, kwamen leden van Al-Shabaab bij u thuis. U was niet thuis, maar was op dat moment op de Medina-markt. Uw moeder en echtgenote werden door de mannen geslagen. U moeder belde u op om te vertellen, wat er was gebeurd. Even later, werd u door de mannen zelf opgebeld. U ging terug naar huis. Uw moeder en buurvrouw hadden een auto geregeld die u naar een ander huis bracht op een voor u onbekende locatie. Daar verbleef u gedurende een twintigtal dagen alleen. Uw moeder kwam u regelmatig bezoeken. Ondertussen werd u continu telefonisch bedreigd. U kreeg tijdens de periode dat u in dit huis zat voor het eerst te horen van uw moeder dat uw vader vermoord was door mensen van Al-Shabaab en dat omdat hij verdacht werd van spionage. U verliet Mogadishu per vliegtuig. U verbleef twintig dagen in Nairobi. Van daaruit nam u een vliegtuig naar een Arabisch land. U kwam aan in België op 11 april 2016. U vroeg een dag later asiel aan. Uw moeder en echtgenote kregen na uw vertrek nog bedreigingen, de laatste keer eind 2016.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u door Al Shabaab vervolgd zou worden omwille van uw beroepsactiviteiten als vervoerder van bouw materiaal. Er dient te worden opgemerkt dat diverse tegenstrijdige en weinig verenigbare verklaringen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel ondermijnen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er cruciale tegenstrijdigheden en hiaten werden vastgesteld tussen uw verklaringen die u aflegde op Dienst Vreemdelingenzaken en de verklaringen die u aflegde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

Ten eerste, verklaarde u bij de DVZ dat uw vader door Al-Shabaab vermoord werd, omdat hij verdacht werd van spionage. U verduidelijkte dat hij goederen vervoerde met een ezel en dat hij tegen u had gezegd dat hij een paar keer door Al-Shabaab werd gebeld en dat hij zei dat hij van spionage werd verdacht. (vragenlijst CGVS dd. 22 april 2016, vraag 3.5) Echter, tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dat vóór u zelf problemen kreeg met Al-Shabaab niet te weten waarom uw vader vermoord was. (gehoorverslag, p9-10) Hij had u verteld over bedreigingen die hij ontving, maar had u niet uitgelegd dat hij werd beschuldigd van spionage, omdat hij niet alles wou vertellen om jullie niet bang te maken. (gehoorverslag, p10) U verklaarde dat uw moeder pas de ware reden van zijn moord uitlegde nadat Al-Shabaab ù begon te bedreigen. Uw moeder vertelde u nà de bedreigingen aan uw adres dat Al-Shabaab uw vader had gevraagd om voor hen explosieven te vervoeren. Hij weigerde. Hierdoor werd hij beschuldigd van spionage en samenwerking met de overheid. (gehoorverslag, p10)

Ten tweede, vermeldde u bij de DVZ niets over Farah, de man waarvoor u enkele dagen zou gewerkt hebben en die vermoord werd door Al-Shabaab, omdat hij tot de overheid behoorde. Nochtans gaf u aan dat u ten gevolge van zijn moord, problemen kreeg met Al-Shabaab. Er werd u gevraagd waarom u dit niet had vermeld op het interview bij DVZ.

U zei dat u werd tegengehouden om verder te praten nadat u vertelde dat uw vader werd vermoord en dat u zijn werk had overgenomen.(gehoorverslag, p15) Dit blijkt echter niet uit het gehoorverslag van de DVZ (vragenlijst CGVS dd. 22 april 2016, vraag 3.5). Daaruit blijkt dat u uitgebreid de kans kreeg om te vertellen over de reden waarom u problemen kende met Al Shabaab en, meer specifiek, de reden waarom u verdacht werd van spionage. Deze vragen werden meermaals gesteld en tot driemaal toe gaf u enkel aan dat u verdacht werd omdat u hetzelfde werk als uw vader deed. Op geen enkel moment haalde u aan dat u werkte voor Farah, laat staan dat u aangaf dat deze voor de overheid werkte, hij vermoord werd en hij de oorzaak van uw problemen met Al-Shabaab was (vragenlijst CGVS dd. 22 april 2016, vraag 3.5). De vaststelling dat u over deze cruciale kernelementen van uw asielrelaas geen consistente verklaringen aflegde doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Tevens mag verwacht worden dat hij tijdens de ganse asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt.

Verder dient te worden vastgesteld dat zowel u als uw moeder een aantal gedragingen stelden die niet in overeenstemming zijn met de reële vrees voor (verdere) vervolging door Al-Shabaab.

U gaf bij de DVZ aan dat uw vader goederen vervoerde van winkel tot winkel en hij door Al-Shabaab verdacht werd van spionage (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op het CGVS verklaarde u dat uw vader vermoord werd omdat hij werkte in de Bakara (markt) en hij spullen vervoerde voor de winkel met zijn ezelskar. U gaf aan dat uw vader vóór zijn dood verschillende keren tegen u zei dat hij lastig gevallen en bedreigd werd door Al-Shabaab en hij vreesde gedood te worden door Al-Shabaab (gehoorverslag, p10). Vreemd genoeg zou uw vader u nooit verteld hebben waarom Al-Shabaab hem meermaals lastigviel en bedreigde en dit omdat hij u wou beschermen en niet wou laten schrikken (gehoorverslag, p10-11). Het komt niet doorleefd over dat uw vader u enerzijds meermaals zou vertellen dat Al-Shabaab hem lastigviel en bedreigde en hij vreesde gedood te worden door Al-Shabaab, maar hij u anderzijds niet zou vertellen waarom hij dat vreest, zelfs niet wanneer u het hem vroeg.(gehoorverslag ,p10)

Verder verklaarde u dat u – na de dood van uw vader – zijn werk overnam en u hetzelfde begon te doen als uw vader, namelijk met een ezel goederen vervoeren (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op het CGVS verklaarde u dat u twee dagen na de moord op uw vader zijn job als transporteur, de job die hem zijn leven kostte, overnam.(gehoorverslag, p5) Toen u daarop door de dossierbehandelaar gevraagd werd hoe u zich voorbereidde op mogelijke problemen met Al-Shabaab, gaf u aan dat u helemaal niet verwacht had dat u problemen zou krijgen wegens uw werk, want het enige dat u deed het transporteren van bouwstenen was (gehoorverslag, p14). Toen u erop gewezen werd dat uw vader ook niets fout deed (en louter transporteerde) en opnieuw gevraagd werd hoe u zich voorbereidde op mogelijke problemen met Al-Shabaab, gaf u opnieuw aan dat u niets deed en helemaal geen problemen verwachtte. U gaf aan dat uw vader gestorven was en u iets moest ondernemen en u het werk als transporteur gewoon deed (gehoorverslag, p14).

Het komt niet doorleefd, en dus niet geloofwaardig, over dat u twee dagen nadat uw vader gedood werd door Al-Shabaab omdat hij goederen transporteerde en beschuldigd werd van spionage, ‘gewoon zijn job overnam’. Men kan immers een grotere voorzichtigheid verwachten van uw kant wanneer u ‘toevallig’ gevraagd werd hetzelfde werk als uw vader te doen. U verklaarde dat als u zou weten waarom uw vader was vermoord, u niet hetzelfde werk zou doen. Men zou dan verwachten dat u slechts twee dagen na de moord op uw vader, meer op uw hoede zou zijn, zeker gezien u wist dat uw vader meermaals lastiggevallen en bedreigd (en beschuldigd) werd door Al-Shabaab en hij vreesde gedood te worden door Al-Shabaab.(gehoorverslag, p10)

Niet alleen is het opmerkelijk dat u zonder aarzelen het werk van uw vader in deze omstandigheden voortzette, minstens even bedenkelijk is dat uw moeder u niet eerder over de redenen van de moord op uw vader zou vertellen. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u vroeg waarom uw moeder niet éérder zou vertellen over de redenen van de moord op uw vader (en u bijgevolg op de risico's zou wijzen van het werk) antwoordde u, ontwijkend, dat u nadat u gezocht werd veel vragen stelde aan uw moeder. Wanneer later nogmaals werd gevraagd waarom ze u het niet vertelde toen u begon te werken, antwoordde u, nogmaals ontwijkend: "Ze heeft het niet verteld."(gehoorverslag, p10)

Wanneer de dossierbehandelaar dan nog eens vroeg waarom niet, vertelde u dat u moeder het niet verteld had, aangezien u kort na de dood van uw vader was beginnen werken en ze bezig was met de rouw.(gehoorverslag, p10) Uw moeder was echter in rouw als gevolg van de recente moord op uw vader. Men zou in deze periode mogen verwachten dat ze des te meer op haar hoede is voor de activiteiten van haar zoon, zeker als deze aan dezelfde activiteiten als zijn vader begint, waardoor deze laatste het leven verloor. Wanneer de dossierbehandelaar meer verduidelijking vroeg over waarom uw moeder niet heeft verteld over de spionage-beschuldigingen, verklaarde u dat uw vader op een andere plaats werkte dan u.(gehoorverslag, p11) Dit is niet afdoende als verantwoording, daar u zelf verklaarde dat Al-Shabaab mensen vermoord wie ze willen, “zomaar” en “zonder reden”.(gehoorverslag, p10) Daarenboven, had u niet verteld aan uw moeder wààr u ging werken. U vertelde enkel “dat [u] voor iemand ging werken en dat [u] bouwstenen ging vervoeren”. U gaf “geen details”.(gehoorverslag, p14)

Het is zeer onaannemelijk dat een vrouw die net haar echtgenoot verloor aan Al-Shabaab en maar al te goed wist dat dit te maken had met zijn werk, haar eigen zoon zomaar het werk van haar overleden echtgenoot zou laten overnemen, zonder u te wijzen op de gevaren en u verdere informatie te verschaffen over de moord op uw vader. Dit staat eveneens in schril contrast met de handelingen die uw moeder na uw vertrek trof: Uw broers mochten zich niet meer buitenshuis begeven en gaan zelfs niet meer naar school.(gehoorverslag, p9) Dat uw moeder enerzijds niet op de hoogte bracht van de reden van overlijden van haar man/uw vader, en u anderzijds niet waarschuwde voor de risico's van het werk komt niet doorleefd en dus niet waarachtig over.

Verder, legde u onaannemelijke verklaringen af over F.M.F., de man die u een job aanbood, en het feit dat u niet op de hoogte was dat hij voor de overheid werkte. U zou bedreigingen hebben gekregen van Al-Shabaab nadat F.M.F. werd vermoord toen u tien dagen voor hem werkte. U was pas op de hoogte dat hij voor de overheid werkte nàdat hij vermoord werd.(gehoorverslag, p9 en p15) Het is opmerkelijk dat u niet wist dat F.M.F. werkte voor de overheid. Hij woonde in uw wijk, hij kende u, hij wist dat uw vader overleden was, jullie gingen naar dezelfde moskee, u zag hem daar “elke keer” en hij was bezig met een villa te bouwen.(gehoorverslag, p14 en p16) Uw moeder had overigens veel informatie over de bewoners in de wijk, aangezien ze daar al lang woonde. Zij wist dat F.M.F. werkte voor de overheid. Van iemand waarvan net zijn vader vermoord werd door Al-Shabaab, kan men verwachten dat deze voorzichtiger zou omspringen met professionele contacten, zeker gezien uw vader vermoord werd in het kader van zijn werk en u zijn werk “overnam”. Verder is het opmerkelijk dat uw moeder niet zou vragen naar uw werkgever, gezien zij vele mensen in de buurt kende en wist dat uw vader verdacht werd van samenwerking met de overheid. Overigens zijn uw verklaringen chronologisch onverenigbaar. Zo verklaarde u dat uw vader vermoord werd op 28 januari 2016, dat u twee dagen na zijn dood werk aangeboden kreeg, u een dag later begon te werken voor tien dagen, dat F.M.F. vermoord werd op 4 februari 2016 en dat Al-Shabaab leden bij u thuis kwamen op 6 februari 2016.(gehoorverslag, p13) Dit is echter niet mogelijk gezien indien u tien dagen had gewerkt voor Farah, F.M.F. op 10 februari 2016 zou moeten vermoord zijn en Al-Shabaab op 12 februari 2016 bij u thuis langs zou moeten zijn gekomen. Deze elementen ondermijnen verder op grondige wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tenslotte, dient te worden opgemerkt dat u amper informatie kon geven over de ruimte en de omstandigheden waarin u zich in verschuilde nadat u bedreigingen van Al-Shabaab ontving. Toen de dossierbehandelaar u vroeg om meer te vertellen over de plaats waar u gedurende twintig dagen opgesloten zou hebben gezeten, gaf u vaag aan dat uw moeder en uw buurvrouw u er in het begin van de avond heen brachten, ze u naar een kamer brachten en u niet wist in welke wijk het was. Toen u daarop gevraagd werd van wie de kamer was, gaf u aan het niet te weten (gehoorverslag, p11). Toen u gevraagd werd of u er bezoek kreeg, gaf u aan dat enkel uw moeder u kwam bezoeken en niemand anders. U gaf aan dat ze 's avonds kwam en dat ze de twee avonden niet kwam maar de derde avond wel. Toen u daarop gevraagd werd wat u elke dag at, gaf u aan dat uw moeder de mensen kende die er woonden en dat u eten kreeg van die mensen. Toen u gevraagd werd wie ‘die mensen’ waren, gaf u aan het niet te weten. Wanneer er werd gevraagd naar een uitleg over deze onwetendheid, gaf u plots aan dat het kinderen waren die het eten brachten.(gehoorverslag, p12) Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw antwoorden wijzigt in functie van de door de dossierbehandelaar gestelde vragen. U gaf verder aan dat uw moeder regelmatig op bezoek kwam. Toen u gevraagd werd of uw moeder dan niet zei waar u zich bevond, gaf u aan dat ze het niet zei, omdat ze angst had dat u terug naar huis zou komen, wat een vreemde redenering is. Toen u gevraagd werd of u dan naar huis wou gaan, gaf u aan dat u graag naar huis wou gaan om uw familie te zien. Van iemand die werkelijk met de dood bedreigd werd door Al-Shabaab en wiens vader enkele weken eerder gedood werd door Al-Shabaab omwille van dezelfde redenen, kan verwacht worden dat deze niet naar de plaats gaat waar

Al-Shabaab hem de eerste maal kwam zoeken. Bovenstaande gedrag van uwentwege is niet doorleefd en bijgevolg niet geloofwaardig. Toen u er verder op gewezen werd dat u met de auto naar uw schuilplaats gebracht werd en u gevraagd werd of u zich dan niet zo kon oriënteren, verklaarde u dat u in shock was, de wagen drie wielen had en hij snel reed, dus u het niet kon weten waarheen u gebracht werd, wat geen afdoende reden is.(gehoorverslag, p12) Van iemand die zijn hele leven in Mogadishu gewoond heeft, kan men verwachten dat hij zijn weg in zijn eigen stad wel terugvindt als hij dat echt wil. U was immers van uw huis naar de schuilplaats met een wagen gebracht en hebt u daarna de plaats verlaten om naar de luchthaven te gaan. De uitleg dat uw moeder u het niet wou vertellen omdat ze bang was dat u naar huis zou komen gaat dus niet op. Het feit dat uw kennis betreffende de plaats en de omstandigheden dermate beperkt is en u er weinig doorleefde verklaringen over aflegde, ondermijnt verder de geloofwaardigheid betreffende uw beweerde problemen met Al-Shabaab.

In het kader van uw asielaanvraag legde u foto's van uzelf op verschillende plaatsen in Mogadishu en een kopie van uw diploma van secundair onderwijs neer. Wat betreft de door u neergelegde documenten dient te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal niet uw Somalische nationaliteit als dusdanig in twijfel trekt maar wel stelt dat u, gezien de bedrieglijkheid van uw verklaringen omtrent uw asielrelaas, een nood aan bescherming niet aannemelijk maakt. De door u voorgelegde documenten verschaffen geen enkele informatie over uw asielrelaas.

Gezien bovenstaande elementen dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen betreffende uw vluchtmotieven ongeloofwaardig zijn zodat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 6 september 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 6 september 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, en op overheidsgebouwen of -instellingen. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel, clanoudsten en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen is het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, waaronder incidenten tussen verschillende veiligheidsdiensten en een toenemend aantal mortieraanvallen, onder meer op het presidentieel paleis en het door AMISOM beschermde gebied van de internationale luchthaven van Mogadishu.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu.

In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker geeft aan dat hij niet akkoord gaat met de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoeker meent dat er geen sprake is van tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij aanvang van de asielprocedure en tijdens het CGVS-interview. Hij voert aan dat zijn verklaringen bij aanvang van de asielprocedure verwijzen naar zijn asielmotieven, doch dat hij hier achteraf conclusies aan heeft toegevoegd die geen relaas zijn van alle feitelijke gebeurtenissen. Hij bevestigt zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview en wijst erop dat hij enkel achteraf zaken in verband met elkaar heeft gebracht en aldus schijnbaar een aantal zaken door elkaar heeft gehaald.

Verzoeker wijst er tevens op dat zijn afkomst en verblijf in Mogadishu niet worden betwist.

Betreffende de subsidiaire beschermingsstatus merkt verzoeker op dat de commissaris-generaal zelf erkent dat de situatie in Mogadishu volatiel is en behoudt zich het recht om ter zitting nader op de evolutie van de algemene veiligheidssituatie in te gaan.

Alleszins is hij van oordeel dat de gevolgde redenering in de bestreden beslissing niet toelaat te besluiten welke criteria de commissaris-generaal hanteert om de grens te bepalen die het willekeurig geweld dient te overschrijden opdat hem internationale bescherming kan worden toegekend. Hij merkt ook op dat hij een kwetsbaar profiel heeft, waar zijn lange afwezigheid uit Somalië nog toe heeft bijgedragen.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken bij het verzoekschrift:

- een kopie van verzoekers geboorteakte (stuk 3)
- verzoekers schooldiploma (stuk 4).

De Raad merkt op dat verzoekers schooldiploma (stuk 4) reeds werd voorgelegd en zich in het administratief dossier bevindt (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 13, nr. 2).

2.1.3. In een aanvullende nota van 30 oktober 2017 voegt de commissaris-generaal de COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 9 juni 2017 toe.

2.1.4. In een aanvullende nota van 7 november 2017 voegt de commissaris-generaal de COI Focus "Somalië. Aanslagen op 14 en 28 oktober 2017 in Mogadishu" van 6 november 2017 toe.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen valabele argumenten bijbrengt die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het op algemene wijze in twijfel trekken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. Verzoekers betoog ter weerlegging van de motieven in de bestreden beslissing blijft immers beperkt tot een algemene poging om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij aanvang van de asielprocedure en tijdens het CGVS-interview te nuanceren en deze te trachten in overeenstemming te brengen, waarbij hij de vastgestelde tegenstrijdigheden echter niet *in concreto* weerlegt. Verzoekers verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Verzoeker verklaarde bij aanvang van de asielprocedure immers dat zijn vader hem voor zijn dood had verteld dat hij bedreigd werd door Al Shabaab omdat hij van spionage werd verdacht (CGVS-vragenlijst, stuk 15, p. 1), hetgeen klemmt met verzoekers verklaringen die tijdens het CGVS-interview verklaarde dat zijn vader hem voor zijn dood had verteld dat hij bedreigd werd door Al Shabaab, doch niet dat hij verdacht werd van spionage (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9-10). Verzoeker verklaarde bovendien tijdens het CGVS-interview dat hij ten gevolge van de moord op zijn werkgever, die werkzaam was bij de overheid problemen kreeg met Al Shabaab (CGVS-interview, stuk 5, p. 9, 11), terwijl hij dit feit bij aanvang van de asielprocedure niet vermeldde en enkel verklaarde bedreigd te worden omwille van de werkzaamheden van zijn vader (CGVS-vragenlijst, stuk 15, p. 2). Verzoekers verweer *“De asielzoeker voegt immers informatie toe achteraf, maar het lijkt alsof hij die informatie op het ogenblik dat de feiten zich voordeden al had, -quod non”*, kan deze tegenstrijdigheden niet ontkrachten noch in een ander daglicht stellen. De Raad is van oordeel dat de motivering van de bestreden beslissing steun vindt in het administratief dossier, dat deze pertinent is en terecht, zodat deze motivering, gezien deze door verzoeker met zijn beperkte toelichting niet dienstig wordt aangevochten dan wel verder ongemoeid wordt gelaten, onverminderd gehandhaafd blijven.

Wat de door verzoeker neergelegde geboorteakte betreft, wijst de Raad erop dat dit stuk niet gesteld is in de taal van de rechtspleging, maar in het Somalisch, en niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het PR RvV neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging deze documenten niet in overweging. Daarenboven vermogen de door verzoeker in de loop van zijn administratieve procedure en de procedure voor de Raad neergelegde documenten niet de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin om te buigen daar deze enkel betrekking hebben op zijn nationaliteit, identiteit en herkomst, gegevens welke niet ter discussie staan.

2.4. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door de commissaris-generaal in de aanvullende nota's, blijkt dat de situatie in de regio van herkomst van verzoeker, Mogadishu, niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 9 juni 2017 heeft toegevoegd waarin bovenvermelde analyse genoegzaam bevestigd wordt. Wat de aanslagen van 14 en 28 oktober 2017 betreft, blijkt uit de COI Focus "*Somalië. Aanslagen op 14 en 28 oktober 2017 in Mogadishu.*" van Cedoca van 6 november 2017, dat deze aanslagen zeer ernstig waren. Deze vaststelling laat echter niet toe te besluiten dat deze aanslagen een nieuw licht werpen op de hierboven uiteengezette beoordeling van de veiligheidssituatie in Mogadishu.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers asielaanvraag ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij voert immers geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu, behoudens de blote bewering dat hij door zijn lange afwezigheid een kwetsbaar profiel heeft. Verzoekers betoog is bijgevolg niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. In zoverre verzoeker verwijst naar zijn "*kwetsbaar profiel*", merkt de Raad op dat hij het feit dat hij daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd onvoldoende concreet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP